

Meidän historiamme

Kirj. Hakomäen Antti

Menneen elämän tunteminen on välttämätön sille, joka tahoo oikein ymmärtää nykyaikaa.

Ne porvarillisen koulukunnan historiat, joita kouluissamme luetaan ja joita meille kaikissa tilaisuuksissa tyrkytetään, alkavat jo työväestön keskuudessa saada osakseen sen kohtelun joka niille kuuluukin. Menneitten aikojen tosiasioitten tunnetuksi tekeminen työväenluokan historioitsijain teoksien kautta avaa edistyshaluisten työläisten silmät näkemään sen suunnattoman petoksen, joka on haudattuna porvarillisten historioitten helisevien sanojen sisään — ja "jumaliksi" kohotettujen persoonien tekoihin.

Mistä pohjalähteistä virtaavat historian johtavien aatteiden vuot? Mitä ovat ennen meitä eläneet sukupolvet, meidän työläis-esivanhempamme toimineet, miten heitä on kohdeltu, mitä he ovat kokeneet ja kärsineet. — Näistä seikoista antavat porvarihistorioitsijat väritetyn, valheellisen kuvan. Tässä syy, miksi heräävä työväestö kääntää selkensä niille ja yhä enemmän pyrkii tyydyttämään tiedonnälkänsä niiden historiateosten avulla, joita sosialistiset tutkijat ovat kirjottaneet.

Amerikan yhteiskunnan historiaa ei ole, enemmän kuin jonkun muunkaan yhteiskunnan historiaa, kansalle selostettu tosivalossa porvarillisissa teoksissa. Voipa sanoa, että juuri täällä on päästy historian väärennyspyrkimyksissä pitemmälle kuin jossaain toisessa maassa.

Mistäpä muualta maailman kolkasta löytänet "sivistys-ihmistä", jonka voisit asettaa porvarihistorioitsijain teoksien kautta sivistetyn "yankeen" rinnalle. Hän on itsemielestään oppinut, hän on sivistyksestään ylpeä ja halveksii muita tietämättömyyden vuoksi. Mutta kuitenkin on hän (ei itsemielestään), juuri hän itse, tietämättömin niiden joukossa, jotka historian tosiasioista eivät mitään tiedä.

Hän on niitä miehiä, joka tietää Washingtonista, Madisonista, Hamiltonista tai muista jo haudatuista porvariluokan "ihmis-epäjumalista" kaikkea sitä mitä ne miehet eivät koskaan ole olleet, tai ovat vähemmän olleet. Mutta hänellä ei ole aavistustakaan yhteiskuntaelämän todellisista, johtavista, hallitsevista syistä.

Poliittiseksi harrastukseksi hän "tänä vuonna" palvelee Wilson-nimistä epäjumalaa. En-

si vuonna hän sen vaihtaa mahdollisesti Taft-nimiseen. Tekee vaihtokaupan aina silloin kuin porvariluokan muoti (hänen sitäkään huomaamatta) määrää.

Wilsonista, Taftista tai Rooseveltista hän uskoo kokonaan riippuvan onko "business"-maailmassa Amerikassa "good" eli "not good".

Että "yankeen" ajatustapa on tällainen, se on tulos siitä, että historia, menneen ajan yhteiskunta-elämä, on hänelle väärennettyä selitetty.

Jo syistä, jotka johtivat tämän mantereen löytöön, on edellä esittämällämme "yankeella" harhaan johtava käsitys. Hänen itsetietoisuudella lausuttu selityksensä tämän mantereen löydöstä kuuluu: ne olivat seikkailusyyt, — Columbuksen suuri nero. Että taloudellista laatua olevilla seikoilla on tässäkin asiassa viimeinen määräävä sana, että kauppateiden sulkeminen Aasiasta Euroopan turkkilaisten toimesta, aiheutti Euroopassa tilanteen, joka puolestaan pakotti uusien kauppateiden etsintään meritse ja viimein johti tämän mantereen löytöön 1492. **Columbuksen retken** tarkotusperänä oli aarteistaan kuulu Itä-India eikä tämä mantere. Näistä tosiasioista ei "yankeellamme" ole aavistustakaan.

Miten sittemmin asutettiin Amerikkaa? Mitä mielivaltaa, petosta, tekopyhyttä, ihmisrääkkäystä, likaisinta politikoi-

mista tässä hommassa harjotettiin läpi vuosisatojen, niistä asioista ei "yankeen" äly-kammiossa tiedetä. Että tuotantosyyt, sellaset kuin väkivaltainen maiden pakkoluovuttaminen lukemattomilta pieneläjiltä Europan maissa saattoi suuret joukot asemaan, jossa heidän täytyi viimeisenä keinona turvautua maasta muuttoon; — että siirtolaisuutta tänne niiden "hurskaiden isien" toimesta, jotka omavaltaisesti, tai kuninkaallisten lahjotus dokumenttien luvalla valtasivat maa-alueet omikseen, edistettiin ja kiihotettiin mitä likaisimmilla keinoilla,—tätä kaikkea ei tiedetä "yankeemme" piireissä. Hurskaitahan ne puritaanit "isät" olivat, uskonnon vainoja vain pakoon lähteneitä ja ihmisrakkauelta täytettyjä, orjuutta vihaavia ihmisiä — siten käsittää hän asian.

Että vuosisatojen ajat puritaanit "isämme" täällä ylläpitivät sellaista "valkoista" ja "mustaa" kahle-orjuutta, jota ei voi tavata muualla kuin siellä, missä ihmiset toisten ihmisten toimesta ovat kokonaan julistetut elämään "ulkopuolella yhteiskunnan",että velka-vankilat,kaakinpua, orjapiiska, polttoraudat. mestaajan kirves ym. työväenluokkaa varten laitettut sivistysvälineet kristillisten "isämme" käyttämänä, — tällaisista tosiasioista ei "yankeemme" ole kuullut eikä lukenut.

Vallankumoustaistelukin, va-

paus Englannin alamaisuudesta v. 1776, johtui vaan siitä, että silloisia "isiämme", kuten sota-kenraali Washingtonia, Samuel Adamsia ym. hurskaita miehiä, jotka kokoilivat rikkauksia tullikavalluksilla, maakeinottelulla, orjakaupalla ja orjien työllä, elähytti muka "kaikki ihmiset ovat luodut vapaiksi, yhdenarvoisiksi" periaatteet. Että Amerikan valtuokkien ja Englannin kauppaedut olivat pohjasyinä vapausotaan, ja Amerikan kansan vapauttaminen ja saattaminen nauttimaan täysistä ihmis-oikeuksista, "isillemme" oli vain keppihevonen kauppa-etujen takaaajossa: näitä ilmeisiä totuuksia ei "yankeemme" ole nykyisiltä "isiltään", eikä historioitsijoilta kuullut. Hän edelleen uskoo vallankumouksen taanneen koko Amerikan kansalle ne vapaudet, joita itsenäisyysjulistus sisälsi. Hän ei tiedä, että olisi ihmisten välillä olemassa tänäänkään mitään eri-oikeuksia. Kaikki ovat vapaat ja tilaisuudessa tekemään elämänsä onnelliseksi, vakuutaahan sitä presidentti Wilsonkin, niin onhan se silloin totta?

Tosiasia on, että työväestölle vapausota merkitsi sitä, että vallitseva luokka entistä suuremmassa määrässä sai tilaisuuden perusteellisemmin nylkeä työväestöä. Ne olivat lähes 100 vuotta vapaus sodan jälkeen eläneet ihmiset, jotka ryhtyivät toteuttamaan niitä periaatteita, joita vapausjulistus sisälsi, mikä-

li niitä toteutettu on. Vapautus sodan lähin jälkeinen aika on työväestölle samaa orjuustilaa kuin se oli ennenkin. Niiden ylitettyjen "isien" taholta on tullut kansalle vain nälkäpalkkaa työtä, poliittisina oikeuksina kuristettuja äänioikeuslakeja, luokkatuomioita, hirttämistä, pistintä ja poliisi-nuijaa. Ellei työväestö voimakkaammin viime vuosidalla olisi huolehtinut sen omista oikeuksista ja kansan oikeuksista, niin meillä tänään tässä "vapauden" maassa olisi vielä vähemmän niitä ihmisoikeuksia, jotka meillä nyt ainakin nimellisesti ovat olmassa. Esim. vielä niin myöhään kuin v. 1830 luvulla hallitseva luokka teki pilaa kansakoulukysymyksestä, leimaten sen hulluudeksi ja unelmaksi. Tällaisetko sitte huolehtisivat muista ihmisoikeuksien yleistämistarkotusperistä?

Ne porvarilliset historioitsijat, joiden teoksia edellä kuvaammamme "yankee" on lukenut (jos hän mitään lukenut on) ja joita kouluissamme luetaan, ovat tahallaan väärentäneet teoksissaan tosiasiat ja saaneet valtuokalta rehellisyytensä myymisestä runsaat lunnaat. He ovat ihmiskunnan Judas Iskarioteja, alhaisempia luonteita, joiden aiheuttama paha on mittaamaton. Heitä saa, rahavallan etujen ansiokkaimpana vartijana, Amerikan kansa kiittää nykyisestäkin kurjuudestaan ensi sijassa.

Työväen historioitsijain mu-

kaan, jotka ovat saattaneet päivänvaloon porvariston ostamien historioitsijain hautaamat totuudet, me näemme, että lähtöperuste tämänkin maan yhteiskuntaelämässä ilmenneisiin historiallisiin muutoksiin ja vaiheisiin on *tuotantosyissä*. Kansan ollut ja nykyinen kurjuus saa selityksensä siitä, että se tietämättömyydestä johtuvassa voimattomuudessaan on sallinut valtuokan omistaa tuotantovälineet ja valtiovallan, joilla aseilla se on hallinnut itsensä eduksi ja

riistänyt kansaa niin paljon kuin sitä riistää voi. Tämän päivän kurjuus, jonka yksi silmiin pistävin piirre esiintyy huutavan työttömyyden muodossa, sen syy niinkään on vallassa olevan trustilyimystön harjottamassa työn tulosten häikäilemättömässä riistossa. Työttömyys-probleemi ei siis ole mikään "sielutieteellinen" kysymys, eikä siis sitä tietä selitettävissä, vaikka nykyinen professori-presidenttimme Wilson yrittää niin "yankeellemme" tänään asiaa uskottaa.

